

ligt, som efter min Formening taler stærkt for nærværende Lovudkast. Som bekendt blev Lovudkastet dengang forelagt af Ministeriet, og i de trykte Motiver omtales saaledes Havets foruroligende Magt, som vil forøges ved at borttage Steen dérfra; men naar Havet har en saadan Magt, at den forøges ved Vorttagelsen af Steen, forekommer det mig at være ligesaa billigt, at den Private erholder den samme Bessyttelse for sin Grundbesiddelse mod saadanne Vorttagelser, som man dengang forlangte og uden nogen Indsigelse fik for det Offentlige. I Motiverne hedder det fremdeles, at der ofte er kommet Andragender fra private Grundeiere om en lignende Bessyttelse for deres Grunde, og ved en senere Leilighed har Ministeriet ogsaa anført, at der var kommet gjentagne Klager fra Beboerne ved Skovshoved, om at deres Eiendomme lide ved Steen = Fisseri og ved Vorttagelsen af Sand og i andre Henseender. Endvidere anerkjendes det i Motiverne, at det ikke kan være tilladt ved Sandgravning eller Optagelse af Steen eller deslige, at paaføre Eierne af de tilstødende Grunde Tab; det maa være en Betragtning, der gjælder ligesaa vel for de Private som for det Offentlige. Fremdeles blev det udtalt fra Ministeriets Side, at det vilde være saa godt som noverkommeligt for Regjeringen at bessytte sine Eiendomme ved de Retsmidler, som allerede vare tilstede, og derfor maatte man forlange den Bessyttelse, som jeg nu er med at foreslaae, udvidet til Private; thi det forekommer mig at være aldeles upassende, at det Offentlige erklærer, at det er ude af Stand til at bessytte sine Eiendomme, og dog vil nægte de Private den Bessyttelse, som det Offentlige forlanger for sig selv. Det er saaledes dengang blevet indbrømt af Ministeriet og af andre Talere, ligesom det Samme er blevet udtalt under denne Sags Forhandlinger, at det saa godt som slet ikke vilde nytte Noget ved private Retsmidler at søge Bessyttelse, og i alt Fald ere saadanne Midler saa kostbare og saa langsomme, at det ikke let vil falde Noget ind at anvende dem, og selv om Sagen vindes, vil det dog være frugtesløst.

Jeg skal dernæst gaae over til noget nærmere at omtale selve Lovforslaget og i den Henseende

bemærke, at jeg for mit Vedkommende har lagt Loven af 13de April 1855 i alt Væsentligt til Grund for nærværende Lovforslag, idet jeg har antaget, at en Lov, som var passeret begge Rigsdagens Afdelinger uden nogen væsentlig Erindring mod dens Indhold, maatte i sit Indhold være saa rigtig; at jeg kunde gaae ud fra, at den ogsaa maatte kunne anvendes paa andre Eiendomme end det Offentliges, i alt Fald med saadanne Betryggelsesmidler, som kunne træde istedetfor, at dens Anvendelse var lagt i Ministeriets Hænder. Forsaavidt man altsaa har paaberaabt sig, at Bestemmelserne i Lovudkastet ere uhensigtsmæssige, saa ramme disse Indvendinger ligesaameget Loven af 13de April 1855. Nogle have fundet, at Loven var af et for stort Omfang, medens Andre have fundet dens Omfang for ringe. Hvad angaaer dem, der have fundet Lovens Omfang for stort, da er det Noget, Forslagsstillerne meget gjerne kunne gaae ind paa. Hvad det Væsentligste for dem er, det er at bessytte den nærmeste Kyst ved Kjøbenhavn, hvor Befolkningen er saa talrig og Væbningen saa stærkt benyttet, og hvor der anvendes saa store Beføstninger paa at indrette Strandbredden paa en hyggelig og smuk Maade. Hvis det altsaa skulde være en almindelig Mening her i Salen, at der udenfor denne Strækning, maaskee et Par Mil nord for Kjøbenhavn, ikke kan være Brug for en saadan Lov, kan der fra Forslagsstillerens Side ikke være Noget til Hinder at indskrænke den dertil; vi have imidlertid troet, at der ogsaa kunde være andre Steder her i Landet, hvor der er Brug for en saadan Lov, og at det da ikke vilde være rigtigt at give den en saadan Grændselinie. Men naar man ellers har indvendt imod Loven dens store Almindelighed, saa overseer man, at det aldeles ikke staaer i Loven, at enhver Strandbred paa den Maade kan bessyttes, men der staaer kun, at efter en foretaget Undersøgelse, som jeg har tænkt mig skulde være omhyggelig, kunde en saadan Lov komme til Anvendelse. Det vil ogsaa være aldeles klart, at der vil være meget store Strækninger i Landet, hvor det ikke vil falde Eierne ind at begjære en saadan Bessyttelse, fordi de have Beføstning og Uleilighed ved at faae Loven anvendt, og endvidere kan det ikke nytte dem at begjære det, fordi der vil